

عملکرد اتاق بازرگانی در گفت‌وگو با اسدالله عسگر اولادی

هرکس از دولت قهر کند به اتاق بازرگانی می‌آید

صفحه ۴

حاشیه‌های صنفی دوازدهمین کنگره بین‌المللی بیهوشی، مراقبت‌های ویژه و درد ایران

سازش متخصصان بیهوشی باتعريفه پایین

صفحه ۶

اعلام سه روز عزای عمومی از سوی مقام معظم رهبری

مرگبارترین حادثه حج در ۲۵ سال گذشته

متن پیام مقام معظم رهبری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم
انا لله و انا الیه راجعون

فاجعه مصیبت‌بار در منا که در آن جمع کثیری از ضیوف‌الرحمان و مومنان مهاجر الی‌الله از کشورهای گوناگون، اندوهی بزرگ در جهان اسلام پدید آورده و عید آنان را عزا کرده است. در میهن عزیز ما نیز ده‌ها خانواده که مشتاقانه در انتظار عزیزان حج‌گزار خود بودند، اکنون به عزای آنان نشست‌اند. اینجانب با قلبی سرشار از غم و همدردی با مصیبت‌دیدگان، این حادثه اندوهبار را به روح مطهر حضرت رسول‌اعظم (صلی‌الله‌علیه‌وآله) و به ساحت مقدس ولی‌الله‌الاعظم حضرت صاحب‌الزمان (اروحن‌فداه) که صاحب‌عزای اصلی است، و به همه بازماندگان و عزاداران در سراسر جهان اسلام به ویژه در ایران عزیز تسلیت عرض می‌کنم...

صفحه ۱۱

سر مقاله

خبر کوتاه بود و فاجعه بزرگ

احمد سالار

عید را با شادی آغاز کردیم اما در نهایت غمی بزرگ بر دل‌مان نشست. متأسفانه تعداد زیادی از هموطنانمان جانشان را به واسطه ضعف مدیریت مسئولان سعودی از دست دادند. بسیاری این مراسم را با مراسم اربعین مقایسه کردند و این همانجایی است که ما باید قدر داشته‌هایمان را بیش از گذشته بدانیم. انتظار داشتیم وزیر بهداشت هرچه سریع‌تر برای رسیدگی به وضعیت بازماندگان مصدومان به حجاز برود و پرونده امور از نزدیک نظارت کند و برای تسهیل رسیدگی به امور حادثه‌دیدگان به مسئولان عربستانی که به گفته نماینده ولی‌فقیه در حج، کارشکنی می‌کنند رایزنی کند، اما تا لحظه نوشتن یادداشت این سفر میسر نشده است. حال انتظار داریم جمهوری اسلامی ایران گزارشی از این فاجعه در مجمع عمومی سازمان جهانی بهداشت ارائه کند. در ۲۵ سال گذشته این فاجعه، بزرگ‌ترین ضایعه در طول برگزاری مناسک حج بوده است. به هر حال سعودی‌ها نشان دادند قابل اعتماد نیستند. پس چگونه می‌توان سلامت و امنیت حجاج را به آنها سپرد؟ به نظر می‌رسد ضرورت دارد ضمن پیگیری مسائل از طرق دیپلماتیک و حقوقی، مسئولان حج و هیات پزشکی فکر جدی‌تری به حال سلامت حجاج بیت‌الله الحرام کنند و در برنامه‌ریزی‌هایشان و پروتکل‌های فی‌مابین با عربستان پیش از ایام حج ملاحظات این چنینی را نیز لحاظ کنند. در پایان همه با هم برای عزیزان از دست رفته طلب مغفرت و برای بازماندگان‌شان از خداوند متعال طلب صبر نماییم.

گزارش سپید از وضعیت همراهان بیماران در بیمارستان‌های امام خمینی (ره) و شهدای تجریش

اینجا همراهان بیمار هم بیمار می‌شوند

همین صفحه و صفحه ۳

محسن طاهرمیرزایی

«از خوزستان آمده‌ام، پنجاه روز است که در حیاط بیمارستان زیر باد و باران می‌خوابم و برای استحمام به حمام عمومی در سطح شهر می‌روم.»

اواخر شهریورماه سال گذشته بود که در اوج تب‌وتاب فعالیت‌های مربوط به طرح تحول نظام سلامت، رسیدگی به وضعیت همراهان بیماران در دستور کار قرار گرفت و با ورود شهرداری تهران به این عرصه، طرح ساماندهی اسکان همراهان بیماران در اماکن درمانی پایتخت در دستور کار وزارت بهداشت قرار گرفت. مسئولان وزارتخانه در همان زمان با طرح این ادعا که هم‌اکنون یک همراه‌سرا برای بیمارستان مفید ساخته و مورد بهره‌برداری قرار گرفته است، از ساخت همراه‌سرا برای سه بیمارستان دیگر خبر دادند. مسئولان شهرداری نیز ضمن اعلان همکاری، بیان کردند که تا زمان بهره‌برداری از همراه‌سرای شهرداری منطقه برای اسکان موقت همراهان بیماران از اماکن استیجاری واقع در نزدیکی بیمارستان امام خمینی (ره) استفاده خواهد کرد و همراهان بیماران می‌توانند به صورت رایگان در این اماکن استقرار یابند، این اتفاق هم‌زمان شد با اظهار نظر معاون درمان وزارت بهداشت مبنی بر اینکه تمام ملزومات مورد نیاز برای همراهان بیمار از جمله وسایل شخصی نظیر دمپایی، لباس مناسب، لیوان، بشقاب، میز کنار مبل، پذیرایی میان‌وعده و فضای کافی برای استراحت مادران در طرح تحول ارائه می‌شود. محمد حاجی آقاجانی درباره برنامه‌های وزارت بهداشت برای حل مشکل همراهانی که مجبور به استفاده از چادر برای اقامت خود هستند، گفت: «با توجه به نقش موثر همراهان به‌عنوان پشتیبان و کمک به مسائل روانی بیمار و ارتقاء سطح رضایتمندی آنها، در برنامه تحول نظام سلامت به‌صورت اصولی به همراه بیمار و انتظارات و نیازهای او نیز توجه شده است.» وی ادامه داد: «لذا با برنامه‌ریزی‌های انجام شده و اعتبار تخصیص یافته، کاناپه یا صندلی تخت‌شو برای استراحت همراهان بیمار و سرو غذا در سه وعده در بسته ارتقاء کیفیت هتلینگ بیمارستان‌های وابسته به وزارت بهداشت درک و آموزش پزشکی لحاظ شده است.»

یک سال از این اتفاقات گذشت و البته وعده شهرداری تهران در ساخت یکی از همراه‌سراها عملی شد. چند روز پیش بود که همراه‌سرای جوادالائمه با ظرفیت ۱۲۰ تخت با حضور مسئولین شهرداری و وزارت بهداشت افتتاح شد. شهردار منطقه ۶ با بیان اینکه این همراه‌سرا امکان پذیرش افراد به‌صورت انفرادی و خانوادگی را دارد، گفت: «در این همراه‌سرا کتابخانه، آشپزخانه، رختشوی‌خانه، نمازخانه، سالن غذاخوری و ارائه صبحانه تدارک دیده شده است.» عظیم بابایی با بیان اینکه طی تفاهم‌نامه‌ای که با وزارت بهداشت منعقد شده، شام و ناهار افراد پذیرش شده نیز به‌صورت رایگان ارائه خواهد شد. تصریح کرد: «اداره این مکان به‌عهده شهرداری است و پذیرش افراد

با معرفی مددکاران بیمارستان امکان‌پذیر خواهد بود.» شهردار منطقه ۶ که خود می‌دانست ظرفیت این همراه‌سرا کفاف نیاز بیمارستان امام خمینی (ره) را نخواهد کرد، با طرح یک ادعای عجیب تصریح کرد: «تا ساخت و تکمیل همراه‌سرای بیماران، همراهان بیماران بیمارستان امام خمینی (ره)، شریعتی و مرکز طب کودکان با ارائه معرفی‌نامه از بیمارستان به‌صورت رایگان در هتل اورین واقع در خیابان کارگر شمالی اسکان داده می‌شوند.» طرح این ادعا از سوی شهردار منطقه ۶ مبنی بر اینکه تا زمان تکمیل همراه‌سرا، همراهان بیمارستان امام خمینی (ره) در هتل اسکان داده می‌شوند، مرا بر آن داشت تا به‌صورت میدانی به این بیمارستان مراجعه کنم. در ضلع منتهی به خیابان دکتر قریب، همه چیز خوب و عالی بود و اثری از چادرهای مسافرتی دیده نمی‌شد، اما شرایط آنجا تأسف‌بار شد که ساختمان بیمارستان را دور زدم و از درب خیابان باقرخان وارد مجتمع درمانی شدم. به محض ورود و دیدن زیرانداز، گاز پیک‌نیک و بالش و ملحفه، لحظه‌ای حال و هوای مراسم سیزده به در را احساس کردم، با این تفاوت که اثری از شادی و طراوت در چهره این میهمانان ناخوانده در حیاط بیمارستان به چشم نمی‌خورد.

۵۰ روز است زیر باد و باران می‌خوابم

فردی که پنجاه روز پیش، از خوزستان و برای معالجه چسبندگی روده برادرش به بیمارستان مراجعه کرده است، زمانی که فهمید من خبرنگار هستم، شروع به بیان درد دل خود کرد. وی با بیان اینکه تا به حال ۳ عمل جراحی روی برادرش انجام شده و جواب نداده است، گفت: «در این پنجاه روز، بیمار من روی تخت بوده و ریه‌هایش عفونت کرده است. الان هم او را روی تخت آی‌سی‌یو قرار داده‌اند و اصلاً وضعیت خوبی ندارد. اگرچه تاکنون نحوه برخورد پزشکان با ما خوب بوده، اما مشکل اصلی اینجاست که مدت ۵۰ روز است که من در این حیاط به سر می‌برم. ۳ نفر از اعضای خانواده به‌عنوان همراه بیمار به اینجا آمده‌ایم و هیچ مکانی را برای اسکان ما در نظر نگرفته‌اند.» وی ضمن گلایه از اینکه در این مدت زیر باد و باران بوده‌ایم، تصریح کرد: «متأسفانه مجبور هستیم برای استحمام به حمام‌های عمومی سطح شهر مراجعه کنیم.» وقتی از او در مورد ساختمان همراه‌سرا سوال کردم، در پاسخ گفت: «از وجود همراه‌سرای بیماران آگاهی دارم، اما وقتی به آنجا مراجعه کردم، مسئول مددکاری گفت که فعلاً ظرفیت خالی برای پذیرش نداریم.» وی گفت، برای اثبات ادعایش نامه‌ای که عنوان «فرم حواله اسکان موقت» در بالای آن درج شده بود، نشان داد و گفت: «حتی این معرفی‌نامه را نیز ارائه کردم، اما مسئولین همراه‌سرا گفتند که چند روز دیگر مراجعه کنید، بلکه ظرفیت ایجاد شود.»

در گوشه‌ای دیگر از حیاط بیمارستان چند تبعه کشور افغانستان نشسته بودند که می‌گفتند از دیروز و برای حل مشکل کلیه بیمارشان به اینجا مراجعه کرده‌اند. آنها

نحوه برخورد پزشکان بیمارستان امام خمینی را خیلی بهتر از سایر بیمارستان‌ها عنوان و تصریح کردند: «از دیروز به اینجا آمده‌ایم و اگرچه به یک نفر از همراهان ما اجازه اقامت در همراه‌سرا را دادند، اما هیچ مکانی برای اسکان ما در نظر نگرفته‌اند و ما فعلاً مجبور به اقامت در این حیاط هستیم.»

برخورد پرستاران اصلاً خوب نیست

فرد دیگری که از شمال کشور آمده و مدت ۱۶ روز در حیاط بیمارستان مستقر است، گفت: «از سال ۹۳ همسر من درگیر یک توده سرطانی است. ۸ جلسه او را شیمی‌درمانی کردند و متأسفانه جواب نداد. برای انجام عمل جراحی او را به این بیمارستان آوردیم و بستری کردیم. پزشکان گفتند بیمار روز دوشنبه باید به اتاق عمل برود که با دو روز تأخیر این کار را انجام دادند. ضمن اینکه یک دستپار به من گفت که همسر شما خواهد مرد. او این حرف را در بخش و دقیقاً جلوی بیمار به من زد. وقتی به دکتر گلایه کردم که چرا روحیه بیمار مرا خراب کردید، او گفت که کار ما همین است. بیمار مرا ترخیص کردند و وقتی پرسیدم با بیمار چه کنم؟ گفتند ما دیگر نمی‌دانیم. سپس پرونده را مجدداً بررسی و بار دیگر بیمار مرا بستری کردند.» وی با بیان اینکه امکانات این بیمارستان خیلی خوب است، گفت: «متأسفانه هیچ‌گونه رسیدگی به همراهان بیمار انجام نمی‌شود. ۱۶ روز است که من اینجا روی زمین می‌خوابم و این آقا (فردی که در کنار او ایستاده بود) امروز برای من از منزل پتو آورد. حتی غذای همراهی که کنار بیمار می‌ماند را برای او می‌خریم.» این همراه ضمن اعلام بی‌خبری از وجود مکانی به نام همراه‌سرا تصریح کرد: «در اینجا معنادر زیادی رفت و آمد می‌کنند و شب‌ها با ما مأموران درگیر می‌شوند. نحوه برخورد برخی پرستاران مناسب نیست و وقتی از آنها سوالی می‌پرسیم، خیلی راحت می‌گویند که نمی‌دانم.» امروز بیمار بدحال مرا برای مشاوره فرستادند که حتی پزشک مشاور هم شاکمی شد که چرا این بیمار را برای مشاوره فرستاده‌اید؟ درحالی که من نامه زده بودم که این بیمار باید به بخش برود. پزشک بخش بیمار را ویزیت کرد، اما اسم خانم مرا به اشتباه یک اسم دیگر نوشته بود. دکتر هم ناراحت شد و نامه را پاره کرد و من دوباره مریض بدحال خودم را به بخش بردم. وقتی از مسئول بخش درمورد چرایی این اشتباه سوال کردم به راحتی گفت که اشتباه از سوی مسئول خدمات بوده است. به نظر من همه چیز این بیمارستان خوب است، اما مدیریت درستی ندارد. این همراه در پایان گفت: «از مدیریت بیمارستان می‌خواهیم که یک روز مثل شما به بخش‌های مختلف سرکشی کند و حال بیماران و همراهان آنها را از نزدیک ببیند، یا حتی یک نفر برای بازدید بفرستند. ما اینجا به پیک نامه‌رسان تبدیل شده‌ایم. من در این ۱۶ روز در اتاق‌های مختلف فقط نامه رد و بدل می‌کنم و حال مریض روز به روز بدتر

می‌شود. از شما ممنونم که تریبی بدهید صحت‌های من به گوش مسئولین برسد.»

دکتر گفت بیمار شما را در بیمارستان خصوصی با ۴۰ میلیون تومان جراحی می‌کنم

مرد میان‌سالی را می‌بینم که در گوشه‌ای تنها نشسته و با کسی حرف نمی‌زند. وقتی خودم را معرفی می‌کنم لبخند تلخی می‌زند و می‌گوید: «لان ۶ روز است که بیمار خود را به این بیمارستان منتقل کرده‌ایم. مشکل او سرطان رحم است و بیشتر از ۲ سال است که او را به این طرف و آن طرف می‌گردانم. اول بیمار را به بیمارستان «پ» بردم. مبلغی را در آن بیمارستان پرداخت کردم و دکتر اطمینان خاطر داد که من همه کارهای لازم را در اینجا انجام می‌دهم، به‌نحوی که بیمار به‌طور کامل بهبود یابد. بعد از چکاپ کامل به من گفتند که ۸ ماه دیگر مراجعه کن. بعد از ۸ ماه گفتند که یکی از آزمایش‌های مریض مشکوک است. وقتی گفتم دیگر پول ندارم در جواب گفت که بیمار شما را به بیمارستان دولتی فیروزگر منتقل می‌کنم که نزد خانم دکتر «م» بروید.» وی ادامه داد: «مدت ۶ ماه به او مراجعه کردم و همه کارهای خانم را انجام دادم. تقریباً ۴۰ روز پیش بود که خانم دکتر من را خواستند و گفتند من بیمار شما را در بیمارستان «س» جراحی می‌کنم و مبلغ ۴۰ میلیون تومان می‌خواهم. وقتی گفتم پول ندارم، ایشان گفتند که به من ربطی ندارد و اینکه پول ندارم مشکل خودت است. از خانم دکتر خواستم که بیمار مرا در بیمارستان دولتی فیروزگر جراحی کند، اما حاضر به این کار نشد و از من خواست به مطب شخصی او مراجعه کنم. ۴ جلسه هم به مطب او رفتم و بعد از ۴ جلسه، دوباره همان مبلغ ۴۰ میلیون تومان درنهایت اعلام کرد که همسر من با این بیماری فقط باید به بیمارستان امام خمینی منتقل شود. وقتی گفتم در این بیمارستان زودتر از ۳ ماه دیگر به من نوبت نمی‌رسد، گفت که این مشکل خودت است؛ پول‌داری بیا بیمارستان ساسان، نداری خوش آمدی.» وی اضافه کرد: «بعد از ۴۰ روز در بیمارستان امام خمینی نوبت به ما رسید و امروز صبح پزشکان به من گفتند که از پرونده شما سردر نمی‌آوریم و نمی‌دانیم که این خانم دکتر چرا بیمار شما را به اینجا ارجاع داده؟ درحالی که آزمایش‌های شما نشان می‌دهد که بیمار شما مشکلی نداشته و نیازی به جراحی ندارد. حالا هم من به تنهایی همراه بیمارم هستم، اما هیچ جایی به من ندادند و شب‌ها همینجا هستم و اصلاً من نمی‌دانم همراه‌سرا چیست و هیچ‌کس هم در این مورد با من صحبت نکرد. من نام همراه‌سرا را الان از شما می‌شنوم. خدا به آنشیز اینجا خبر دهد که مبلغی پول می‌دهیم و از او غذای خود را می‌خریم.»

از هم‌صحبتی با همراهانی که نمی‌دانند غصه بیمار خود را بخورند یا نگران باد و باران امشب و شب‌های دیگر باشند، به همین اندازه قناعت می‌کنم و از حیاط

بیمارستان خارج می‌شوم. درست روبروی بیمارستان ساختمان ۴ طبقه‌ای به چشمم می‌خورد که روی تابلوی ورودی آن عنوان «همراه‌سرای جوادالائمه» درج شده است. این ساختمان همان مکانی است که چند روز پیش با حضور مسئولین شهرداری و وزارت بهداشت افتتاح و در مراسم راه‌اندازی آن عنوان شده بود که همراهان تا زمان تکمیل همراه‌سراها، به‌صورت رایگان در هتل مستقر می‌شوند. وارد ساختمان می‌شوم و بعد از بازدید کوتاه به سراغ مدیر همراه‌سرا می‌روم. ناصر عبداللهی مدیر خوش‌برخورد این همراه‌سرا است که وقتی خودم را معرفی کردم، با روی باز یک صندلی برابم مهیا کرد و پاسخ‌گویی سوالاتم شد. وی با بیان اینکه همراه‌سرای جوادالائمه با ۱۲۰ تخت، ظرفیت پذیرش ۱۲۰ نفر را دارد، گفت: «روزانه تقریباً ۴۰۰ نفر از شهرستان به ما مراجعه می‌کنند که البته ظرفیت پذیرش همه آنها مهیا نیست. این افراد یک برگ تاییدیه از بیمارستان مبنی بر اینکه همراه بیمار هستند، دریافت و سپس به مددکاری بیمارستان مراجعه می‌کنند. بعد از تایید بخش مددکاری، به شهرداری منطقه ۶ ناحیه ۲ مراجعه می‌کنند و بنا به طول مدت درمان فرد بیمار، در اینجا اسکان داده می‌شوند. در ادامه اگر نیاز شد، مدت زمان اسکان تمدید می‌شود.» عبداللهی با اشاره به اینکه در این همراه‌سرا برای بیماران یک آشپزخانه با ۵ اجاق گاز و ۱۵ شعله در نظر گرفته شده است، گفت: «غذاهای همراهان توسط خود آنها تهیه می‌شود. ضمن اینکه سرویس‌های بهداشتی اینجا مجهز است.

همچنین اگر بیماران نیاز به مشاوره‌ای داشته باشند که ما قادر به انجام آن نباشیم، می‌توانند به سرای محله واقع در خیابان جملازاده مراجعه کنند.» وی ضمن اشاره به اولویت‌بندی در پذیرش بیماران و همراهان آنها، خاطر نشان کرد: «اگرچه اینجا همراه‌سرا است، اما بیمار هم مراجعه می‌کند و ما برای بیماران خاص و بیماران عفونی طبقه جداگانه داریم. بیماران شهرستانی ممکن است به عنوان مثال در طول روز تنها ۳ دقیقه رادیوترابی داشته باشند. آنها این ۳ دقیقه را در بیمارستان می‌گذرانند و مابقی روز را برای اسکان اینجا مراجعه می‌کنند.» مدیر همراه‌سرای جوادالائمه با بیان اینکه اینجا از ۳ روز پیش آغاز به کار کرده است، تصریح کرد: «قبلاً کمیته امداد بیماران را اسکان می‌داد که با ۲۴ اتاق و ۶۰ تخت، اصلاً جوابگو نبود و همراهان از سوی مدیران کمیته امداد شهرستان‌ها معرفی می‌شدند.» وی با اشاره به اینکه این همراه‌سرا هنوز آنطور که باید جا نیفتاده است، تصریح کرد: «ما به بیمارستان اطلاع‌رسانی کرده‌ایم و آنها نیز به بیماران اطلاع می‌دهند و آنها یکی به شرایط بازگشت به منزل ندارند در اینجا اسکان می‌گیرند. بیمارستان شهدای تجریش در داخل خود همراه‌سرا دارد که مدت اسکان آن کم است. بیمارستان فیروزگر نیز دارای همراه‌سرا است که از همراهان پول دریافت می‌کند در حالی که همراه‌سرای جوادالائمه رایگان است.»